

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíckové v právní věci žalobce: **Autometal, spol. s r. o.**, se sídlem Zalužany 99, zastoupený Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2018, č. j. 3 Af 58/2016 - 59,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2016, č. j. 23611-4/2016-900000-304.1, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) ze dne 8. 10. 2015, č. j. 96706-13/2015-510000-11 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí doměřil žalobci clo ve výši 2 910 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále ve výši 582 Kč, a to z toho důvodu, že žalobce navrhl propuštění zboží (položka č. 1 *svodové potrubí výfukových plynů automobilů – lisovaný kužel – LEAD IN FD 80 a CONE FOR A806M*, položka č. 2 *pružná příruba pro automobilový průmysl – svařenec nerezové trubky – FLEX FLANGE* a položky č. 3 *sběrné potrubí z litiny využívané v automobilovém průmyslu – MANIFOLD HALF SHEL 017 a MANIFOLD HALF SHEL 018*) do režimu volný oběh, přitom celní úřad na základě provedené kontroly zboží určil, že dané zboží patří do jiných podpoložek, nikoliv do podpoložek deklarovaných žalobcem. Konkrétně položku č. 1 rozhodl zařadit do podpoložky 87089299 TARIC kód 00 (*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705, - Ostatní části, součásti a příslušenství, - - Tlumiče výfuků a výfuková potrubí; jejich části a součásti, - - - Ostatní, - - -*

Části a součásti, - - - - Ostatní), položku č. 2 rozhodl zařadit do podpoložky 87089299 TARIC kód 00 (*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705, - Ostatní části, součásti a příslušenství, - - Tlumiče výfuků a výfuková potrubí; jejich části a součásti, - - - Ostatní, - - - - Části a součásti, - - - - Ostatní*), položku č. 3 rozhodl zařadit do podpoložky 87089299 TARIC kód 00 (*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705, - Ostatní části, součásti a příslušenství, - - Tlumiče výfuků a výfuková potrubí; jejich části a součásti, - - - Ostatní, - - - - Části a součásti, - - - - Ostatní*).

II.

[2] Žalobce podal proti výše uvedenému rozhodnutí žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 2. 8. 2018, č. j. 3 Af 58/2016 - 59.

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[4] V podané kasační stížnosti stěžovatel namítal, že městský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda zboží, které dováží, patří mezi části, součásti a příslušenství motorových vozidel, nebo mezi ostatní výrobky ze železa nebo oceli, čímž nesprávně posoudil otázku zařazení předmětného zboží do podpoložky celního sazebníku. Stěžovatel je i nadále přesvědčen, že z úkonů provedených v rámci zjišťování, popisu, vlastností a účelu použití dovezeného zboží vyplynulo, že předmětné zboží nelze zařadit do podpoložek uváděných celním úřadem, nýbrž do podpoložek původně deklarovaných stěžovatelem. V tomto poukazoval zejména na protokoly Celně technické laboratoře o zkoušce ze dne 3. 6. 2015, č. j. 20583/2015-900000-020, č. j. 20584/2015-900000-020, č. j. 20585/2015-900000-020, č. j. 20586/2015-900000-020 a č. j. 20587/2015-900000-020, z nichž je zcela zřejmé, že předmětné zboží je vyrobeno z nerezové oceli, přičemž majoritními prvky z hlediska složení je železo, chrom a nikl, což jen potvrzuje správnost závěru tvrzení stěžovatele, že se v daném případě jedná o výrobky ze železa nebo oceli.

[5] Jedná se přitom o zboží, které je nutné dále zpracovat, kdy před zpracováním zboží nemá jasně daný účel použití. Toto následné zpracování spočívá ve svařování poměrně složitým způsobem, v montování a další úpravě. U dovezeného zboží je nutné, aby mohlo být použito do motorového vozidla, takovéto zboží sloučit s ještě další komponentou. Stěžovatelův výrobní postup není založen na jednoduché montáži dané komponenty, ale potřebný komponent je třeba svařit do hotového výrobku, kdy na proces svařování je nutná homologace, zkoušky a dodržení zákonem předepsaných parametrů. Nejedná se tedy o pouhé zabudování komponentu do motorového vozidla.

[6] Městský soud dále pochybil, pokud nenechal provést důkaz znaleckým posudkem a nepoložil znalci dotazy, jaké vlastnosti má dovážené zboží a zda může samo o sobě plnit jakýkoliv účel v motorovém vozidle, případně jaké úkony je třeba vykonat, aby se z dovezeného zboží stal dokončený výrobek schopný plnit plnohodnotnou funkci v osobním automobilu. Městský soud se přitom nevypořádal ani s argumentací stěžovatele ve správní žalobě, kde stěžovatel poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 As 59/2003, podle kterého soud ve správním soudnictví v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů přihlédne ke znaleckým posudkům, pokud se zabývají vlastnostmi, funkcí a využitím zboží, tj. otázkami skutkovými.

pokračování

[7] Městský soud postupoval podle stěžovatele i v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 - 37, z něhož vyplývá, že při zařazování zboží do celního sazebníku je nutné vycházet prvotně ze znění čísel a poznámek tak, jak to vyplývá ze znění prvního výkladového pravidla. Při posouzení, do kterého čísla podle práva náleží předmětné zboží, které by při zdůraznění jedné ze dvou funkcí či účelu náleželo do více různých čísel, je přitom nutno zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní, a to obzvláště tehdy, je-li převažující či prvotní funkce dobře identifikovatelná. Kdyby městský soud respektoval závěry uvedené ve výše citovaném rozhodnutí, nemohl by dospět k závěru, že předmětné zboží mělo být zařazeno do podpoložky kombinované nomenklatury KN 8708 92 99 s podpoložkou Taricu 00.

[8] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

[9] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel pouze opakuje argumenty ze své žaloby. Staví věc tak, že dováží kovové výrobky, jež nemají žádnou specifickou funkci, a teprve zpracováním se z nich stávají součásti automobilu. Žalovaný zastává názor, že dané výrobky mají již v okamžiku dovozu jasně daný a úzce vymezený účel použití, kterému jsou na první pohled zcela uzpůsobeny svým tvarem, rozměry, použitým materiálem i způsobem opracování. Z podkladů získaných od stěžovatele dokonce vyplývá, že se jedná o součásti výfukového potrubí specificky určené pro konkrétní typy osobních automobilů. Nelze je využít k ničemu jinému a nelze je, bez vynaložení nepřiměřených nákladů, ani přepracovat na výrobky jiné, určené k plnění jiných funkcí. Přibrání znalce by bylo nadbytečné, neboť znalec může zodpovídat pouze otázky skutkové, přičemž skutkový stav dostatečně jasně vyplývá z podkladů poskytnutých stěžovatelem, sporné je pouze jeho právní posouzení. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

IV.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Nejvyšší správní soud předesílá, že jádro kasačních námitek směřuje do skutkových závěrů městského soudu, na jejichž základě posoudil správnost zařazení dovážených výrobků pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že je to především městský soud, který je oproti kasačnímu Nejvyššímu správnímu soudu soudem nalézacím a je povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Intervence ze strany kasačního soudu je v tomto ohledu výjimečná a omezuje se na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. např. rozsudek ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016 - 79, bod 21). Žádné takové vady Nejvyšší správní soud nezjistil.

[13] Stěžovatel nepředkládá žádné nové argumenty, s nimiž by se nevypořádal již městský soud. Ten ve svém rozsudku přehledně shrnul relevantní evropskou právní úpravu (zejména nařízení Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku) a judikaturu (viz body 42 a 48 napadeného rozsudku), přičemž provedená interpretace, mj. i za pomoci vzájemné kombinace vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře a vysvětlivek k harmonizovanému systému, je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40). Městský soud vyšel z toho, že účel použití výrobku je společně s jeho objektivními charakteristikami a vlastnostmi kritériem pro jeho sazební zařazení. Ztotožnil se s žalovaným v tom, že ze shromážděných podkladů jasně vyplývá, že zboží, které stěžovatel dováží, nelze použít k ničemu jinému než ke smontování s ostatními díly a následnému namontování do konkrétních typů osobních automobilů. Jde o části většího celku, pro jehož funkci jsou nepostradatelné, a tyto části jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro motorová vozidla. Zpracování, které stěžovatel provádí, nemá podstatný vliv na takto vymezený charakter zboží, neboť je-li výrobek předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, pak se části budoucího výrobku zařazují stejně jako kompletní výrobek, k jehož výrobě slouží.

[14] Stěžovatel tuto myšlenkovou konstrukci nijak nevyvrací. Netvrdí například, že by rozhodujícím kritériem pro zařazení výrobku mělo být ve skutečnosti jeho materiálové složení bez ohledu na jeho účel. Pokud snad stěžovatel naznačuje, že by účel zboží měl být určen bez přihlédnutí k tomu, k výrobě jakého finálního produktu toto zboží slouží, pak takováto úvaha nemá naprosto žádnou právní oporu – stěžovatel nepoukazuje na žádný konkrétní právní předpis či soudní rozhodnutí, které by svědčilo ve prospěch takového náhledu nebo v jehož výkladu by se městský soud podle něj mýlil. Takovým rozhodnutím není ani stěžovatelem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 - 37, publ. pod č. 2772/2013 Sb. NSS. Zde se totiž spor týkal zařazení kompletního výrobku, který plnil dvě různé funkce (kapesní počítač vybavený GPS navigací), přičemž zdejší soud dospěl k závěru, že při jeho zařazení je třeba zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní. Stěžovatel ovšem netvrdí, že by finální výrobek, který ze zboží, jež stěžovatel dováží, má vzniknout, měl snad plnit více funkcí, z nichž by bylo třeba zvolit tu, která je prvotní či převažující. Zůstává tak neotřesen náhled městského soudu, že části sloužící k montáži celku je třeba zařadit jako finální výrobek, jestliže jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro tento finální výrobek.

[15] Ani z hlediska skutkového stěžovatel ničeho podstatného nenamítá, zejména neuvádí, jaký jiný účel by mohlo plnit jím dodávané zboží nazvané „svodové potrubí výfukových plynů automobilů – lisovaný kužel“, „pružná příruba pro automobilový průmysl – svařenec nerezové trubky“ a „sběrné potrubí z litiny využívané v automobilovém průmyslu“. Stěžovatel neuvádí, že by snad toto zboží bylo možno použít k montáži jiného typu potrubí než výfukového potrubí osobních automobilů, nebo že by dokonce bylo schopné samostatného použití k nějakému konkrétnímu účelu (stěžovatel dokonce výslovně potvrzuje, že bez zapracování do finálního výrobku nemá zboží žádný jasně daný účel použití). Z tohoto pohledu by pak skutečně bylo zbytečné provádět znalecký posudek, neboť zde nevzniká žádná relevantní pochybnost o skutkovém stavu, který je rozhodný pro aplikaci příslušných právních norem. Závěr městského soudu o neprovedení tohoto důkazu je tedy správný a řádně odůvodněný a o tzv. opomenutý důkaz se nejedná.

pokračování

[16] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ke shodným závěrům dospěl i ve skutkově a právně obdobných věcech téhož stěžovatele, a to v rozsudcích ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 Afs 293/2018 - 39, č. j. 6 Afs 294/2018 - 38, č. j. 6 Afs 295/2018 - 39 a č. j. 5 Afs 277/2018 - 39.

[17] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[18] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu